

Í gjár fór Elisabeth Henriksen til jarðar. Saman við manni sínum, Palla, sum doyði fyri nokrum árum síðani, var hon ein av tryggastu stuðlunum hjá javnaðar-rørsluni. Ikki minst hjá Suðurstreymoyar Javn-

aðarfelag. Tá hetta felag fyllti 65 seinasta heyst, skrivaði Hanna Lisberg hesa grein, har hon mint-ist aftur á tað stríð, hesi undangongufólk høvdu fyri hugsjónum sínum. Vit endurprenta grein-ina niðanfyri:

Kun den, som er sig selv bevidst kan ændre denne ulvetid. Der findes ingen ønskevist, som kan erstatte kamp og strid. Det eneste, vi har i dag, at sætte op mod vold og magt er styrken, som udspringer af de svages sammenhold.

Alene er du kun en brik i større magers rænkespil. Men samlet er vi stadigvæk den største enhed, der er til. En kæde smedes led for led. Og hele kædens kraft beror på din og min samhørighed med mennesker på denne jord.

Man prøver på at binde os til drømmen om et tomt forbrug. Men de skal aldrig finde os som slaver ved et ædetrug. Læg hånden i min hånd og mærk at slaveriet er forbi. Byd magten trods. Gør kæden stærk og slip de bundne kræfter fri.

Soleiðis yrkti Halldan Rasmussen í 1971.

Í samband við at val-felag okkara verður 65 ár tann 25. september, vil undirritaða senda javnaðaranum nógv góð ynski um, at felagið má gerast so sterkt, at vit aftur kunnu gera tað liviligt hjá føroyinginum í Føroyum.

Eg kann minnst nokur tíðarskeið við niðurgangstíðum í Føroyum. Tá sá tað við hvørt ógvuliga svart út. Fólk leitaðu sær burtur til onnur lond fyrri at liv-bjarga sær og sínum.

So var boð eftir Javn-aðarflokkinum og fólkíð og landið komu aftur á fótur.

Hevur tað nakrantíð sær dapurt út áður, so er

ikkí frægari nú. Eitt av ynskjum mínum er, at flokkur okkara má gerast nógv meira virkin í andstöðu enn, hann er.

Tá vit fagna valfelag-num minnst vit aftur á farna tíð, minnst tey, sum tóku tey tyngstu tøkini: javnaðarfelagini og arbeidarafelagini, sum eftir mínum tykki ikki kunnu skiljast at.

Her í hesum felogun-um haldi eg meg hava fingið sera góða barlast.

17 ára gomul kom eg til Havnar, og eg vil siga, at eg var sera væl imót tiki. Óll vóru blið og hjálpsom, og eg havi fílt meg sera væl óll árin, eg havi búð í Havn.

Tað vóru tvey fóst stoð at fara til í frittíðini

Ein góður stuðul

hjá mær: K.F.U.K. og Suðurstreymoyar Javn-aðarfelag.

Tey fólk, eg hitti har, komu at hava stóran týðning fyrri meg.

Í samband við føðing-ardagin vil eg fegin taka serliga ein persón fram — tað er J.P. Henriksen, sála.

J.P. Henriksen varð føddur 2/12-1902 í Havn og var við í nógvum týðningarmiklum stórv-um, og kunnu vit siga, at hann umboðaði Suður-streymoyar Javn-aðar-felag væl og virðiliga.

Sjálðan verða kvinnur nevndar, sum slóðar á politiska vígvøllinum, men eg haldi, at Palli mundi fáa ómetaligan stuðul frá konuni, Elisabeth, sum kom úr Snikk-arastovu. Hon var ein ómetaliga góður stuðul hjá Palla, vitug, sum hon altíð hevur verið og er.

Palli segði altíð, at tað var av alstórum týdn-

ingi, at Javn-aðarflok-kurin var við, har avgerð-ir, sum viðkoma okkum øllum, verða tiknar; og hetta er so satt, sum tað er sagt.

Palli kom longu í 1935 í nevndina fyrri Havnar Sjúkrakassa. Hann var við í uppbyggingini av Føroya Keyppsamtøku, var tíðliga við í arbeid-ararørsluni og javnaðar-felagnum ein rættur álitismaður.

Nakað, sum tey í Snikkarastovu vóru ser-liga góð við, var blaðið Sosialurin. — Tað munnu ikki vera fáir timar tilsamans, tey hava tikið hondina í við-vikjandi prenting, fals-ing osfr. Ella tá pjesur skuldu gerast uppundir val, tá var nógv eyka ar-beiði, og ikki vóru um-støðurnar so góðar sum í dag. Harnæst var einin stuðul til politiska upp-lýsing. Ofta kundi vera ringt at fáa pening inn til blaðið — kortini má sigast, at lønin var lítil,

og øll høvdu brúk fyrri tí, tey fingur, og tó var ein so stórus offurvilji til staðar, sum vit ikki kunnu samanbera við í dag.

Tíðirnar eru so nógv broyttar, at tað ber ikki til at samanbera.

Palli umboðaði Javn-aðarflokkin í 10 ár á lög-tingi.

Harafturat umboðaði Palli flokkin 1940-68 í býráðnum.

Hann var sera virkin bæði á tingi og í bý-ráðnum umframt í nógv-um nevndum.

Ikki gjørdi hann nak-að hóvasták burturúr, men øll høvdu ta fatan, at Palli var ein maður, fólk høvdu stóra virðing fyrri — eisini í tí dagliga arbeidinum á havna-skrivstovuni.

Sum tann hóvligi mað-urin, hann var, helt hann uppá, at broytingarnar í samfelagnum skuldu koma við »reform ikki revolution«, sum vit søgdu tá.

Javn-aðarflokkurin hevur altíð viljað um-formað samanbórið við tíðirnar, vit til eina og hvørja tíð liva í. Tað hev-ur altíð verið boð eftir flokkinum.

Ikki minst í dag, hvar afturhaldið hevur bund-ið føroyingin á hond og fót við arbeiðsloysinum. Fólk á flest øllum samfel-agsøkjum eru mótfallin og kenna seg ikki trygg eina lotu.

Samfelagið er lagt lamið av ráðaløysi og óttin fyrri, hvat verður tað næsta, okkara ráð-andi menn gera, spókir alla staðni.

Alt arbeidd verður lagt lamið. Farið til verka, tit sum sita í and-støðu, so vit kunnu fáa liviligt kor aftur í landi okkara.

Komið fram á »vígvøll-in« við góðum uppskot-um, so vit fáa arbeidd aft-ur til teirra, sum ræðast størsta figginda okkara, arbeiðsloysi.

Óll eru vit greidd yvir, at sparast skal, men tað er úr skeiva enda, spart verður.

Hetta lati eg eisini víðari til javnaðarfelag-ini.

Nú er hetta valskeiðið komið so væl á veg, men gerið tykkara til, at or-skapurin verður steðg-aður.

Tað er ynski mitt á føðingardegnum há Suð-urstreymoyar Javn-aðar-felag. Latum okkum minnst undangongu-menninar við størstu virðing — tað vóru mong hogg bæði so og so, teir fingur — teir kendu tað flest allir á egnum kroppi.

eisini at nema við spurn-ingin, um olja kann vera til staðar í undirgrundini einsvæl í teimum um-striddu økjum sum á egnum øki.

Sambært bretskum bløðum í fjør skulu oljufelagini longu í hesum mán-aðinum fara undir boring eftir olju í økjum, sum liggja millum Føroyar og Hetland. Loyvið 209 er eitt av hesum økjum.

Enn eru marknaðar-trætturnar millum Føroyar og Bretland ikki loystar. Tað eru fleiri øki, sum bæði bretar, for-oyingar og islendingar gera krav uppá, eitt nú tað stóra Rockall-Hatton-platóið vestan fyrri Føroyar.

